

Onsdag 21 april 2004

22. Europaparlamentet kräver att man i den rättsliga ramen skall förankra principen om att mottagar-kontot, oavsett betalningsform, utan avdrag skall krediteras det fulla belopp som betalningsuppdraget gällde, såvida mottagaren inte har kommit överens om något annat med sin bank. I så fall skall mottagaren informeras klart och tydligt om typen av och storleken på avdraget.
23. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag att i samband med särskild rekommendation VII från arbetsgruppen för finansiella åtgärder mot penningtvätt definiera unionen som ett enhetligt rättsligt område. För kontant inbetalda överföringar bör dock gränsvärden införas. Parlamentet påpekar att "ändamålsenliga rutiner anpassade efter den aktuella risken för att spåra betalningar och för vilka nödvändiga uppgifter om beställaren saknas" inte är tekniskt genomförbara.
24. Europaparlamentet uppmanar enträget bankbranschen att tillsammans med IT-branschen och tillsynsorgan kontinuerligt öka Internetbankernas säkerhet och att i begriplig form informera kunderna om risker och försiktighetsåtgärder.
25. Europaparlamentet noterar de fördelar det skulle innebära för kunderna om den maximala utföringstiden för penningöverföringar skulle minska från sex till tre arbetsdagar. Europaparlamentet instämmer dock med kommissionen att gränsöverskridande överföringar i andra valutor än euro tekniskt sett ännu inte kan jämföras med överföringar i euro, även om målet är att sådana överföringar skall uppnå samma nivå så snart som möjligt.
26. Europaparlamentet välkomnar alla mekanismer för alternativa tvistlösningar genom vilka långdragna processer kan undvikas. Om man inte genom frivilliga tvistlösningsförfaranden kan uppnå några snabba tvistlösningar och några effektiva överklagande- och kompensationsförfaranden för konsumenterna bör tvistlösningsmekanismer göras obligatoriska i medlemsstaterna och på EU-nivå.
27. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

P5_TA(2004)0349

Miljöpåverkan ur livscykelerspektiv

Europaparlamentets resolution om meddelandet från kommissionen till rådet och Europaparlamentet – Integrerad produktpolitik – Miljöpåverkan ur livscykelerspektiv (KOM(2003) 302 – C5-0550/2003 – 2003/2221(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av meddelandet från kommissionen till rådet och Europaparlamentet (KOM(2003) 302 – C5-0550/2003),
- med beaktande av gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram ⁽¹⁾,
- med beaktande av det femte och sjätte ramprogrammet inom området för forskning, teknisk utveckling och demonstration,
- med beaktande av Lissabonprocessen som vidareutvecklades av Europeiska rådet i Göteborg den 15–16 juni 2001,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/4/EG av den 16 februari 1998 om ändring av 93/38/EEG ⁽²⁾ om samordning av upphandlingsförfarandet för enheter som har verksamhet inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna,
- med beaktande av förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om upprättandet av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energiförbrukande produkter och om ändring av rådets direktiv 92/42/EEG (KOM(2003) 453),

⁽¹⁾ EGT L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 101, 1.4.1998, s. 1.

Onsdag 21 april 2004

- med beaktande av meddelandet från kommissionen till rådet och Europaparlamentet om en temainriktad strategi för hållbar användning av naturresurser (KOM(2003) 572) och Kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet om främjande av teknik för hållbar utveckling: Europeiska unionens handlingsplan för miljöteknik (KOM(2004) 38),
- med beaktande av artikel 47.2 och artikel 163 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och konsumentfrågor (A5-0261/2004), och av följande skäl:
 - A. Ekonomier är som ekosystem: båda använder energi och material och förvandlar dem till produkter och processer. Skillnaden är att vår ekonomi följer linjära resursflöden medan naturen är cyklisk. Snabbt växande ekonomier och befolkningar, produktion och produkter, som leder till stora avfallsflöden som naturen inte kan absorbera eller som inte kan omvandlas till nya resurser, utgör ett växande problem utifrån ett hållbarhetsperspektiv.
 - B. Det mänskliga samhället orsakar omfattande förändringar i biosfären.
 - C. Stegvisa politiska åtgärder har lett till förbättringar, men verkliga framsteg mot en hållbar utveckling kan inte uppnås enbart genom denna typ av åtgärder.
 - D. Ett överutnyttjande av jordens ekologiska bärkraft kan tillfälligt hjälpa samhället att höja den materiella levnadsstandarden, men detta leder samtidigt till en allvarlig utarmning av vårt naturkapital. I framtiden kommer välfärdens gränser att avgöras av tillgången på naturkapital, snarare än av industriell innovation och teknik.
 - E. Näringslivets intressen och miljöintressena behöver inte stå i motsats till varandra. Samtidigt måste det framhållas att ett framtida hållbart ekonomiskt välstånd bara är möjligt i ett marknadssystem där alla former av kapital, däribland naturkapital, ges sitt fulla värde och kostnaderna i form av skador på människors hälsa och på miljön till sitt fulla belopp internaliseras i produktpriserna.
 - F. Det är synnerligen viktigt att förändra det nuvarande produktions- och konsumtionssystemet. Huvudmålet bör vara att se till att konsumtionen ändras i hållbar riktning och att utvinningen av råmaterial, produktion och produktutformning liknar naturens system och processer så mycket som möjligt.
 - G. Samhället är i första hand beroende av produkter bestående av en rad olika material, dvs. biologiska material, mineraler och syntetiska material som ofta kombineras för tillverkning av sammansatta material. Dessa material bör användas och hanteras på ett sådant sätt att de inte förvandlas till onyttigt avfall när produkterna inte längre används.
 - H. Det skulle bli avsevärt lättare att skapa livscyklar för produkter om man frångick ämnen som är långlivade, bioackumulerande och toxiska eller som ger upphov till farhågor av liknande slag.
 - I. IPP-konceptet erbjuder möjligheter att skapa en ram för en systematisk sammanfattning av de miljöpolitiska instrument och den miljöpolitik som hittills tillämpats med begränsad verkan och som varit inriktad på olika miljöfarliga ämnen eller på att skydda naturliga element (såsom vatten, luft m.m.) och ge dessa instrument för resurseffektivitet, avfallsminimering, kontrollerad användning av farliga ämnen en mer sammanhängande struktur och härmed möjliggöra att konsumenterna och industrin får bättre insyn.
 - J. Även om kommissionens förslag om att prioritera "samarbete med marknaden" har sina förtjänster kan en sådan strategi bara lyckas om marknadspriserna avspeglar de verkliga kostnaderna för produktion och konsumtion. Denna strategi måste åtföljas av en vetenskaplig undersökning av hur de externa kostnaderna bör internaliseras och kan endast lyckas om man fastställer vetenskapligt tydliga gränser baserade på natursystemens ekologiska bärkraft och bevarandet av naturresurser.

Onsdag 21 april 2004

- K. IPP är avsett att vara en integrerande strategi som skall bidra med principer som rent generellt skall följas inom EU:s miljöpolitik.
- L. Kommissionen har lagt fram flera olika policyförslag, som alla hänger samman med IPP, utan att tillräckligt uppmärksamma vikten av systemansats för att se hur de olika systemen hänger samman och de många förbindelselänkar och samordningsvinster som faktiskt existerar.
- M. Kommissionen koncentrerar inledningsvis all uppmärksamhet på produkterna, vilket är mycket beklagligt eftersom det är genom att erbjuda tjänster, snarare än produkter, som man kan skapa kraftfulla incitament till mer effektiv användning av energi och material.
- N. Vårt industriella system underhålls på avlägsna ekosystem genom handel och förhåller sig ofta okänsligt inför utarmningen av dessa system. Det innebär att det är mycket viktigt att verka för en lansering av IPP-metoden på internationell nivå, såsom det framhölls i kommissionens meddelande.
- O. Konsumenterna är i stort behov av relevant information när det gäller produkters miljöegenskaper. Olika miljömärkningssystem har också lanserats med de bästa avsikter. För det mesta har emellertid dessa ansträngningar inte uppfyllt förväntningarna. Tydligast är misslyckandena på EU-nivå.
- P. Informationsflödet behöver förbättras långsamt hela produktkedjan och de olika informationsinstrumenten behöver utvecklas och samordnas, inte minst för att underlätta återanvändning och återvinning.
1. Europaparlamentet välkomnar meddelandet om IPP men beklagar att det bara ger begränsad vägledning om hur samhället skall förändras i riktning mot verkligt hållbara system för produktutveckling och produktutformning.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vid första lämpliga tillfälle lägga fram ett ramdirektiv för IPP baserat på en rad klart definierade principer och mål. Parlamentet framhåller att målet inte är att lägga fram detaljerade krav för **produktutformning** utan att fastställa ramvillkor i syfte att underlätta en affärspraxis som i framtiden bör bygga på systemtänkande och prioritera resurseffektivitet och som successivt bör struktureras efter naturens processer.
 3. Europaparlamentet konstaterar att IPP-konceptet måste inriktas på att skapa en produktrelaterad ram som systematiskt sammanfattar de miljöpolitiska instrument som hittills tillämpats med begränsad verkan och som hänger samman med en miljöpolitik som varit inriktad på olika miljöfarliga ämnen eller på att skydda naturliga element (som luft, vatten m.m.) och ge dessa instrument en mera sammanhängande struktur. Parlamentet uppmanar kommissionen att ställa upp konkreta mål för att skapa sammanhang och konsekvens inom det produktrelaterade miljöskyddet.
 4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att under förberedelserna av direktivet beakta behovet av ett övergripande synsätt, att prioritera de stora miljöproblem som EU står inför, att utforska möjligheten att låta importerade varor omfattas av bestämmelserna, att göra ansträngningar för att minimera företagens administrativa börda och att utarbeta ett direktiv som gör det lättare för små och medelstora företag att uppfylla sitt ansvar.
 5. Europaparlamentet föreslår att IPP-ramen baseras på följande huvudprinciper:
 - a) Ett systembaserat tänkesätt där livscykelperspektivet står i centrum och uppmärksamheten i första hand inriktas på produkternas utformning.
 - b) Fördjupad förståelse om hur natursystemen fungerar samt hur affärsmodeller som struktureras efter naturens processer kan förbättra både miljösituationen och företagets lönsamhet.
 - c) Produkter, vars livslängd avslutats, bör helst inte förvandlas till onyttigt avfall utan separeras och bearbetas för kunna återanvändas i nya produktionscykler.
 - d) Fördjupad förståelse om hur konsumtionsmönster utvecklas och hur de kan läggas om så att de bidrar till hållbar utveckling.

Onsdag 21 april 2004

- e) Optimering av produktutvecklingen, genom val av material med ringa grad av påverkan, varvid biologiskt baserade material skall komma i första hand. Ständigt ökade koncentrationer i biosfären av farliga ämnen, bland dem många tungmetaller, bör inte tillåtas och kemikalier bör användas på ett sätt som gör att de inte sprids. Kemikaliesäkerheten bör bedömas utifrån ett vetenskapligt grundat risktänkande, men substitutionsprincipen bör dock ges prioritet så att farliga ämnen, bland dem många tungmetaller, ersätts med mindre farliga ämnen eller hanteras genom strikt kontrollerad återvinning i slutna kretslopp.
 - f) Optimering av produktionstekniken genom att industriell samverkan prioriteras genom att uppmuntra återanvändning och materialåtervinning, framför allt genom utveckling av teknik för separering och återställande i gott skick av använda produkter och material så de kan återanvändas i nya produktionscykler.
 - g) Minskad miljöpåverkan i användningsledet.
 - h) Fullt utnyttjande av informations- och kommunikationsteknikens inneboende möjligheter för att främja miniatyrisering och minskad materialanvändning, ökad energi- och materialeffektivitet samt minskad efterfrågan på fysiska transporter genom att produkter omvandlas till hållbara tjänster.
 - i) Största möjliga involvering av berörda aktörer.
6. Europaparlamentet föreslår att de kortsiktiga målen för IPP-ramen fokuseras på reduktion av gaser med växthuseffekt och gaser som leder till övergödning och försurning samt av luftförorenande ämnen, minskad energianvändning, minskad användning av farliga ämnen och primära naturresurser, minskad vattenanvändning, minskad avfallsproduktion och ökad användning av förnybara material.
7. Europaparlamentet menar att varken produktutformarna eller beslutsfattarna kommer att få de signaler och incitament som behövs om det inte skapas en ram av ovannämnda slag. Europaparlamentet insisterar på att IPP-ramen bör erbjuda klara ramar för dessa prioriterade miljömål och därvid använda nuvarande och framtida ramar och mål i de relevanta ramdirektiven, internationella konventionerna och temainriktade strategierna för att ge ett klart budskap till produktutformarna och beslutsfattarna.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vid det pågående arbetet med IPP stödja industrin med sammanhängande och konsekventa föreskrifter för att främja den hållbara utvecklingen och för att förnya de traditionella företagsmodellerna för att underlätta utvecklingen mot en bättre integrerad och systembaserad verksamhet, till exempel industriell samverkan vilket bidrar till att restprodukter i en process kan bli råvara i en annan, funktionellt tänkande (förvandling av produkter till tjänster), avmaterialisering och teknikutveckling baserad på imitation av naturen.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att som prioritet
- a) utveckla nödvändiga juridiska och ekonomiska grundläggande villkor, mål och incitament för att förverkliga IPP,
 - b) identifiera nyckelområden inom FoU och pilotprojekt,
 - c) utveckla och införa effektiva informationsredskap på konsumentnivå (produktregister, miljömärkning och/eller jämförbara redskap) samt presentera en strategi för hur olika informationsinstrument kan utvecklas och samordnas för att förbättra informationsflödet längsmed hela produktkedjan,
 - d) utveckla och genomföra utbildnings- och informationsprogram för samhället i allmänhet, med särskild inriktning på vissa målgrupper,
 - e) integrera IPP och livscykelperspektivet i EU:s samtliga viktigaste politikområden,
 - f) utarbeta en plan för samordning av IPP med andra aktuella processer, såsom de relevanta temainriktade strategierna, uppföljningen av Johannesburg, kemikaliestrategierna, åtgärdsplanen för klimatet etc.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka hur man kunde gynna en hållbar konsumtion, med tyngdpunkten på en minskad resursanvändning och ökad resurseffektivitet så att konsumenterna kan agera på ett mera hållbart sätt.

Onsdag 21 april 2004

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utforma de olika instrumenten inom IPP (miljömärken, förvaltningssystem, den offentliga upphandlingen, miljöledningssystemet EMAS, produktinformation, etc.) på ett sådant sätt att de stöder varandra inbördes, framstår som entydiga för konsumenterna och kan omsättas i praktiken av företagen.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att då IPP-konceptet vidareutvecklas låta överföringen av rön och miljöinformation till konsumenterna få en särskild betydelse.
13. Europaparlamentet hävdar att för att främja konsumtion av miljövänliga produkter, bör kommissionen uppmuntra medlemsstaterna att överväga olika stimulansåtgärder, t ex minskade skatter, avdrag etc.
14. Europaparlamentet rekommenderar kommissionen att utveckla livscykelperspektivet till en politisk princip som kan användas som referens men påpekar att man måste se realistiskt på livscykelanalysernas värde och deras mångahanda begränsningar, framför allt med tanke på att det hela tiden förekommer problem med tillgången till och kvaliteten på uppgifterna från livscykelanalyser samt möjligheterna att jämföra dem.
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att integrera livscykeltankandet i alla sina relevanta lagstiftningsförslag.
16. Europaparlamentet rekommenderar kommissionen att utarbeta en strategi för att inom programmet Kopernikus foga begreppen livscykel och ekodesign till målen inom lägre och högre undervisning, ingenjörsutbildningar och handelsskolor.
17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att pröva om gällande lagstiftning är förenlig med IPP-konceptet och upphäva bestämmelser som inte längre är relevanta.
18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utveckla system för kvalitetsjämförelser mellan grupper av nyckelprodukter för att kunna bedöma förbättrad miljöprestanda över tiden).
19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta hänsyn till den nyckelroll som tillgänglighet, kvalitet och jämförbarhet spelar för implementeringen av IPP – detta är av särskild betydelse för benchmarking, miljömärkning och andra IPP-verktyg.
20. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen att lägga fram ett förslag till Europaparlamentet och rådet om hur man skall se till att tillverkarna förser sina produkter med miljöinformation om deras livscykel och hur man skall hjälpa dem med detta samt hur denna information kan användas.
21. 21 Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utveckla system för teknikupphandling på EU-nivå, som helst skulle administreras av kommissionen eller medlemsstaterna och samordnas av kommissionen, i syfte att stimulera utvecklingen av mer funktionella innovationer som också innebär bättre miljöprestanda.
22. Europaparlamentet understryker att marknadspriserna måste avspegla produktionens och konsumtionens verkliga kostnader för samhälle och miljö så att "gröna produkter" kan attrahera konsumenternas intresse och så att en utveckling mot mer hållbara produkter främjas. Parlamentet uppmanar kommissionen att minska och/eller avskaffa sådana stödformer som motverkar IPP och att inta en tätposition när det gäller att genomföra principen om att förörenaren betalar. Parlamentet uppmanar även kommissionen att verka till förmån för "samarbete med marknaden", något som prioriterats i kommissionens förslag, samt komplettera sitt förslag med en vetenskaplig undersökning hur de externa kostnaderna bör internaliseras.
23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bekräfta att producentens ansvar är viktig under produktens hela livscykel och ber därför kommissionen undersöka möjligheten att införa ett generellt producentansvar som omfattar alla miljörelaterade aspekter av det slag som redan tillämpas i fråga om produktsäkerheten samt utarbeta en rapport om detta.
24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillmäta "utformningen av olika tjänster" (funktionellt tänkande och systemtänkande) en minst lika stor betydelse som "utformningen av olika produkter" och inom IPP klart agera till förmån för en övergång från varor till tjänster, i det fall detta är möjligt och till nytta för miljön.

Onsdag 21 april 2004

25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera resultatet av tillämpningen av "nya metoden" samt dess begränsningar och utifrån detta lägga fram ett förslag till en översyn av "nya metoden".
26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ställa tillräckliga resurser till förfogande för att IPP skall kunna genomföras.
27. Europaparlamentet rekommenderar att återförsäljarnas roll när det gäller att sprida information om produkterna analyseras ytterligare och att marknadsföringens och i synnerhet finans- och försäkringssektorernas utslagsgivande roll erkänns.
28. Europaparlamentet anser att tillgång för allmänheten till information om produkters miljöpåverkan är en grundläggande förutsättning för att tillverkarna skall stimuleras att minska den miljöpåverkan deras produkter har under sin livscykel.
29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att beakta de pågående FoU-programmen om ekodesign och att aktivt använda resurserna inom det sjätte ramprogrammet för att stimulera den ämnesövergripande forskning som är nödvändig för IPP, också utvecklingen av lämpliga företagsmodeller. Särskild vikt bör läggas vid utvecklingen av standarder för återanvändbara material och teknik för separation av flerskiktsmaterial.
30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inrätta en styrkommitté för IPP samt arbetsgrupper för speciella områden, som systemutformning, ekonomiska styrmedel, miljöinformation om produkternas livscykel och konsumtionspolitik. Parlamentet anser att parallellt med detta bör tydliga förfaranden för de berörda sektorerna upprättas, liksom också en ingående arbetsplan och tidsplan för kommissionens tilltänkta åtgärder, initiativ och genomförande. Parlamentet anser dessutom att en utredning bör inledas om hur och på vilket sätt de olika redskap och instrument som anses främja IPP samverkar med varandra och stärker och stöder varandra. Parlamentet menar att viktiga aspekter som bör beaktas i det sammanhanget vore åtgärder som innebär en möjlighet och en motivering för företag och enskilda att beakta livscykelperspektivet vid sitt beslutsfattande, åtgärder för att stimulera och belöna föregångsmän och åtgärder som tvingar efterslänrare till förbättringar, åtgärder för att bemöta dagsaktuella utmaningar samt långsiktiga mål.
31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta initiativ till att främja överföring av kunskaper om den integrerade produktpolitiken (livscykelanalys, ekodesign m.m.) till utvecklingsländerna.
32. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

P5_TA(2004)0350

Sjösäkerhet

Europaparlamentets resolution om ökad sjösäkerhet (2003/2235(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 31 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i vilken det fastställs att "varje arbetstagare har rätt till hälsosamma, säkra och värdiga arbetsförhållanden".
- med beaktande av sitt beslut av den 6 november 2003 om tillsättandet av ett tillfälligt utskott för ökad sjösäkerhet⁽¹⁾,
- med beaktande av sina resolutioner av den 21 november 2002 om katastrofen med oljetankern Prestige utanför Galiciens kuster⁽²⁾, 19 december 2002 om sjösäkerhet och åtgärder för att mildra följderna av katastrofen med oljetankern Prestige⁽³⁾ och 23 september 2003 om ökad sjösäkerhet med anledning av oljetankern Prestiges förlisning⁽⁴⁾ och sina tidigare resolutioner om sjösäkerhet,

⁽¹⁾ P5_TA(2003)0483.

⁽²⁾ EUT C 25 E, 29.1.2004, s. 415.

⁽³⁾ EUT C 31 E, 5.2.2004, s. 258.

⁽⁴⁾ P5_TA(2003)0400.